

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

13 mai 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Liliana Catan,

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului Magu Serghei, prin care se solicită casarea sentinței Judecătorei Hîncești din 12 iunie 2014 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui

Magu Serghei Vasile, născut la 06 mai 1963, în r-nul Cotovsc, s. Tălăești, locuitor al r-lui Hîncești, s. Crasnoarmeiscoe, de naționalitate Ucrainean.

Termenul examinării cauzei:

1. *Instanța de fond de la 07.02.2014 pînă la 12.06.2014;*
2. *Instanța de apel de la 10.07.2014 pînă la 22.12.2014;*
3. *Instanța de recurs de la 02.04.2015 pînă la 13.05.2015.*

Procedura prevăzută de art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală a fost legal executată.

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătorei Hîncești din 12 iunie 2014 a fost recunoscut vinovat Magu Serghei de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de 2 ani cu ispășirea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (2) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, a fost dispus de adăugat pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Hîncești din 07.04.2014, prin care Magu Serghei a fost condamnat în baza art. 145 alin. (2) lit. j) Cod penal la 15 ani închisoare cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis, la pedeapsa stabilită prin actuala sentință, numindu-i definitiv pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 17 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a reținut că, inculpatul Magu Serghei, fiind în relații de concubinaj cu Natalia Vorobiova din anul 2007, cu care locuiește în casa sa din s. Crasnoarmeiescoe, r-nul Hîncești, a abuzat-o fizic și psihic pe aceasta, punînd-o permanent într-un pericol iminent de orice abuz, cum ar fi - aplicarea loviturilor cu diferite obiecte peste corp și exprimarea cu cuvinte injurioase, înjosindu-i onoarea și demnitatea, provocîndu-i suferințe fizice și psihice.

La data de 23 august 2013, aproximativ ora 16:30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, acționînd cu intenție, a tras-o de păr pe concubina Natalia Vorobiova, smulgîndu-i părul pe unele sectoare pe cap, urmare, i-a aplicat multiple lovituri cu pumnii peste corp, cauzîndu-i echimoză pe brațul stîng, apoi i-a aplicat o lovitură cu un cuțit în regiunea pieptului, cauzîndu-i plagă tăiată superficială pe hemitoracele drept și excoriații pe hemitoracele stîng, iar toate în ansamblu, conform Raportului de

expertiză medico-legal nr. 436 din 26.08.2013, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

3. Nefiind de acord cu sentința în cauză, avocatul I. Batrîncea în numele inculpatului S. Magu, a declarat apel, în care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și emiterea unei hotărîri privind achitarea inculpatului din motiv că lipsesc elementele infracțiunii; la examinarea dosarului în instanță, partea vătămată a declarat că ea a locuit la inculpat în calitate de chiriaș, fapt care nu a fost apreciat ca probă la emiterea sentinței de condamnare; nu a fost luat în calcul de către instanță și faptul că partea vătămată a declarat că nu are pretenții față de inculpat și nu solicită să fie pedepsit aspru lăsînd la discreția instanței stabilirea pedepsei; în instanță nu și-a găsit confirmare învinuirea adusă inculpatului în baza art. 201¹ alin. (1) din Codul penal, ori norma în cauză prevede că „violența în familie, adică acțiunea sau inacțiunea intenționată, manifestată fizic sau verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică ori prejudiciu material sau moral...”.

Apelantul consideră că în această situație nu poate fi aplicat în privința inculpatului prevederile articolului în cauză, dat fiind faptul că ei nu formează o familie, și nu pot fi membri ai familiei.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, a fost respins ca nefondat apelul avocatului I. Batrîncea în numele inculpatului S. Magu, cu menținerea sentinței.

Instanța de apel a argumentat soluția prin faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul S. Magu a săvîrșit infracțiunea imputată lui, prevăzută de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și psihică, soldată cu vătămarea neînsemnată a integrității corporale și sănătății, cu cauzarea prejudiciului moral.*

Totodată, necătfînd la faptul că inculpatul S. Magu se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoză de tulburare organică cerebrală, în conformitate cu raportul de expertiză psihiatrico - legală ambulatorie nr. 310 a - 2014, S. Magu poate fi recunoscut responsabil de fapta ce i se impută, nu prezintă careva dereglări de nivel psihotic, poate participa la efectuarea acțiunilor de urmărire penală și în instanța de judecată și nu necesita aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical (f.d. 104-107), fapt ce a fost stabilit cert în instanța de fond și instanța de apel.

Privitor la numirea pedepsei penale, instanța de apel a conchis că instanța de fond, la stabilirea categoriei și termenului pedepsei corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art. 7. art. 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvîrșite, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Instanța de apel a respins argumentul apărătorului precum că nu a fost luat în calcul de către instanță și faptul că partea vătămată a declarat că nu are pretenții față de inculpat, și nu solicită să fie pedepsit aspru lăsînd la discreția instanței.

Or, instanța de fond la examinarea pricinii a ținut seama de toate circumstanțele de fapt constatate și de normele legale, împrejurările în care inculpatul a comis

infracțiunea fiind constatată din totalitatea de probe acumulate și care au fost corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, corect au fost reținută ca circumstanță agravantă: comiterea infracțiunii în stare de ebrietate.

5. Hotărârile instanțelor de fond sunt atacate de avocatul M. Antoci în numele inculpatului S. Magu, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hoi hotărâri de încetare a procesului penal în privința lui S. Magu, fiind invocate temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală. Recurentul invocă dezacordul cu motivarea hotărârilor instanțelor de fond; inculpatul și partea vătămată nu formează o familie; instanța de fond a indicat în partea descriptivă art.84 alin. (4) Cod penal, iar în dispozitiv a indicat art. 84 alin. (2) Cod penal; totodată instanța de apel la fel a indicat art. 84 alin. (2) Cod penal.

5.1. Pe cauză a fost depusă referință de către procuror, care consideră că recursul înaintat de avocatul M. Antoci în numele inculpatului S. Magu, urmează a fi dispus inadmisibil din motiv că se critică modalitatea de apreciere a probelor, iar aceasta nu constituie temei de declarare a recursului.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul M. Antoci în numele inculpatului S. Magu, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție consideră inadmisibilitatea acestuia, deoarece este vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

7. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens.

În această consecutivitate se reține că, în recursul ordinar, recurentul a invocat în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că decizia instanței de apel nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Colegiul penal reține că, acest temei nu și-a găsit confirmarea în instanța de recurs. Mai mult, din conținutul recursului rezultă că recurentul critică aprecierea probelor și nu indică concret asupra căror motive din apel instanța nu s-a pronunțat.

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din dosar, și oricăror probe noi prezentate instanței de apel sau cercetează suplimentar probele administrate de instanța de fond, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției.

Însă, așa cum rezultă din textul deciziei atacate, Colegiul constată că instanța de apel și-a motivat decizia în conformitate cu art. 417 alin. (1) pct.8) Cod procedură penală, astfel, decizia cuprinde temeiurile de fapt și de drept care au dus, în caz, la respingerea apelului declarat de apărătorul inculpatului, cu menținerea sentinței.

Or, în fapt, decizia instanței de apel corespunde tuturor prevederilor legii de procedură penală, ea fiind legală și întemeiată.

Totodată Colegiul penal menționează că infracțiunea prevăzută la art. 201¹ Cod penal este o infracțiune materială. Ea se consideră consumată din momentul producerii suferinței fizice, vătămării integrității corporale sau a sănătății, suferinței psihice ori a prejudiciului material sau moral.

Reieșind din considerațiunile teoretice și lucrările dosarului, în opinia Colegiul penal, soluțiile adoptate de către instanțele de fond privind constatarea vinovăției inculpatului în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin. (1) Cod penal, sunt corecte și întemeiate pe ansamblul de probe expus și analizat în pct. 4 al prezentei decizii.

Totodată, Colegiul consideră că, atît prima instanță, cît și instanța de apel just au apreciat cumulul de probe, menționînd ca decisive probele, ce confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii de violență în familie, care a provocat vătămarea neînsemnată a integrității corporale și anume - declarațiile părții vătămate N. Vorobiova, date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe și instanței de apel (f.d. 15, 16, 98-99), declarațiile martorului A. Dutchina (f.d. 100); precum și materialele cauzei și anume raportul de expertiză medico legală nr. 436 din 24 august 2013 potrivit căruia pe corpul Vorobiova Natalia Vladimir au fost depistate mai multe leziuni corporale ce nu generează o dereglare a sănătății mai mult de 6 zile și care au fost calificate ca fiind neînsemnate fiind caracterizate prin: sectoare de lipsă a părului în regiunea capului care au apărut în urma zmulgerii părului din aceste regiuni, posibil în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată, echimoze pe brațul stîng, care au apărut în urma acțiunilor traumatice a unui (unor) obiect(e) dur(e) contodont(e), sau la lovire de acesta (ea), posibil în timpul și circumstanțele indicate de partea vătămată, plagă tăiată superficial pe hemitoracele drept, excoreație pe himitoracele stîng care au apărut în urma acțiunilor traumatice a unui obiect tăietor, posibil și în timpul și circumstanțele indicate în ordonanță. Din cumulul de probe nominalizat rezultă cert că, locuind împreună și ducînd gospodărie comună, inculpatul, în urma unui conflict cu concubina sa, partea vătămată, a agresat-o pe ultima, cauzîndu-i suferințe fizice și psihice. La fel, cumulul de probe menționat indică și la prezență legăturii cauzale dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

În ce privește indicarea în dispozitivul deciziei pe care recurentul o consideră ca o eroare de drept, și anume „...*indicarea prevederilor art. 84 alin. (2) Cod penal, însă instanțele de fond trebuiau să indice prevederile art. 84 alin. (4) Cod penal...*”, Colegiul penal o consideră ca o greșeală materială admisă de către instanțele de fond, însă aceasta nu constituie eroarea de drept ce ar duce la casarea deciziei instanței de apel și pronunțarea unei noi hotărîri.

Referitor la motivul că partea vătămată N. Vorobiova nu concubina cu inculpatul S. Magu, dar închiria spațiul locativ de la inculpat, Colegiul penal consideră ca neîntemeiat, or din materialele cauzei se constată că inculpatul S. Magu cu partea vătămată s-au aflat în relații de concubinaj din anul 2007, iar în această perioadă inculpatul de mai multe ori a maltratat-o pe concubina sa – fapt concretizat de inculpatul S. Magu (f.d. 97), partea vătămată N. Vorobiova (f.d. 15-16), martorul A. Dutchina (f.d. 20).

Astfel, se reține că, recursul declarat de apărătorul inculpatului, nu se întemeiază pe temeiurile stipulate expres de dispoziția art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, mai mult, recurentul nu reflectă în ce constă problema de drept de importanță generală care, în opinia lui, persistă în cauză, care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar duce la casarea hotărârilor atacate prin prisma temeiurilor din norma de drept vizată.

În consecință, raportând situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescise de art.414-417 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Maria Antoci în numele inculpatului Magu Serghei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 22 decembrie 2014, în cauza penală în privința lui *Magu Serghei Vasile*, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțarea integrală la **27 mai 2015**.

Președinte:

Nicolae Gordilă

Judecători:

Ion Guzun

Liliana Catan